

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Рецензент

Милан Бештић

Карикатура

Никола Оташ

Александар Новаковић

НЕЋЕ МОЋИ

ALMA

Београд, 2006

Александар Новаковић
НЕЋЕ МОЋИ

<i>Рецензент</i>	Милан Бештић
<i>Технички уредник</i>	Горан Оташевић
<i>Ликовно решење корица</i>	Весна Денчић
<i>Карикатура</i>	Никола Оташ
<i>Коректура</i>	Љиљана Оташевић Драгана Лазић
<i>Издавач</i>	„Алма”, Београд
<i>За издавача</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал”, Београд

ISBN 86–84023–46–3
Београд, март 2006.

almabg@sezampro.yu
www.alma.co.yu

**Српска политичка прогноза:
неће бити.**

Посенилили смо због вас.
То вам нећемо заборавити.

Нису они салонски политичари.
Народ је стварно гинуо.

Нисам одавде.
То је мој алиби.

Ваш говор је глупост
и стога је приступачан свима.

Полиција пази
да нас не бије малер.

У говнима смо до гуше.
Оптимисти верују да је реч о блату.

Нећу више са Вама да се рукујем
и вратите ми моју руку!

Отишао сам најдаље
у прављењу дистанце.
Вратио сам се на исто место.

Постоји светска завера против Срба.
Ми смо је измислили.

Последња одбрана –
то су они који не стигну да се
евакуишу.

Нестао сам у војној акцији.
Позивари ме нису пронашли.

Бацио сам смеће на комшијин праг
јер прво треба чистити
испред своје куће.

Луда је дворски представник
народне мудрости.

Сазрело је време за промене
јер је дошло до труљења.

Све је почело сусретом
две историјске личности.
Његовог оца и Његове мајке.

Чојство и јунаштво:
ничега се не гадимо
и ничега се не стидимо.

Кад дође време глодања,
народ се заклиње у кости предака.

Председнику нема лека.
Он је хронични владар.

**Не плашим се
што је демократија угрожена.
То је далеко од нас.**

То што су пуцали у главу,
задало је доста главобоље.

Ово је еколошка земља.
Свако има дрво да се обеси.

Министарска плата зависи
од запремине џепова.

Не цепајте предизборне плакате!
Крв на зиду је још свежа.

Починио сам седам смртних грехова
и кајем се.
Нисам пронашао осми.

Знамо и ми да ивер не пада
далеко од кладе,
али се Њутн први сетио.

Химна идолопоклоника:
Слику твоју љубим!

Чаше ломим.
Немам шта да пијем.

Решетке на кавезу
не дају људима да се придруже
животињама.

Држ'те лопове!
Однесоше нам плен.

Искривљену слику о свету има само
пет милијарди људи.

Ко рано рани,
дуже проси.

Ми смо први пробали лед.
Стали смо на њега.

Овде нас нико неће наћи,
а и ако нас нађе, нисмо ту.

Државни непријатељ број један
именује остале непријатеље.

Најбоље је кад вас пошаљу дођавола.
Не морате никуд да идете.

Пасимо траву!
То је мирис и укус праве Србије.

Што су затвореници тањи,
затворски круг је већи.

Пацов за кормилом
последњи напушта брод.

Не узимам седативе.
Нервира ме помисао
да ме само они смирују.

Не би то мајка више рађала
да не мора.

Свака власт је иста.
Само је ова оригинална.

Не жалим младост.
И ја сам гинуо као младић,
па шта ми фали?!

Тупа гиљотина је оштра мера.

**Он нема кризу идентитета.
Сви кажу да је свиња.**

Кад год чујем химну, ја устанем.
И одем.

Пазите с ким разговарате.
Можда вам се омакне нешто паметно.

Говна су испливали
јер квалитет кад-тад
мора да изађе на видело.

Дајте ми шансу!
Вратићу вам је неискоришћену.

У цара Трајана
лош пластични хирург!

Нећу да говорим о режиму.
Кад су се они мене сетили?

Нисам лењ,
али радим на томе.

Ставио сам капу на главу.
Пуна капа!

Уживам у лепотама отаџбине.
Нијагарине водопаде не бих дао
ни за шта на свету.

Не отварајте ватру изблиза.
Схватићемо то сувише лично.

Слобода је лепа реч
коју гвоздена врата затварају.

Јео сам чоколаду с лешницима.
Чоколаду пре шест,
а лешнике пре два месеца.

Рећи ћу вам да је пет до дванаест.
Кад буде време за то.

Оно по чему смо га упамтили
треба заборавити.

Хлеба и Бенседина!

Знам да су изашли
испод његовог шињела.
Али шта су тамо радили!?

Ко спорије једе,
више ће му остати.

Не могу бити последњи у реду
само зато што иза мене нема никога.

Стао је ногом на мину.
То је мали корак за њега,
али велики за човечанство.

Пао нам је мрак на очи.
Прогледали смо.

Историја је настала на рушевинама.
Боље темеље нема.

Ни лук јели, ни лук мирисали.
Ту нешто смрди!

Тражи се човек од речи.
Онај који држи језик за зубима.

Мозак сте нам померили.
Сад је на правом месту.

**Не шаљите децу у школу!
Вратиће се.**

Народ је јединствен
у добру и у злу.
А кад је било добро?

Клупко се одмотало.
Чека се на вешала.

Сиви соколови иза бодљикаве жице.
То је прави кокошињац.

Гуслар не заборавља ноте.
Музички геније!

Лепота рата је у томе
што увек неко преживи.

Стао сам у ред за социјалну помоћ.
Ја сам увек са својим народом.

Не може се доћи до речи.
Сви су за дијалог.

Где је српски народ,
ту су народне кухиње.

Пишем књиге на метар.
Скривам њихову праву запремину.

Срећан дављеник је онај
који исплива.

Кентаур је коњ од човека.

Атентат ће сигурно успети.
Мета се удружила са завереницима.

Одрасли смо.
Престали смо да сисамо палац
и почели да сисамо весла.

Сачувао је образ.
Остатак тела ће бити кремиран.

Променио сам веру,
а да то нико није приметио.
Све конвертит до конвертита.

Остварио сам дечачке снове.
Купио сам чоколаду.

Изгубили смо оријентацију.
Обрстили смо маховину с дрвећа.

Не храните пса!
Ту је газда.

Оставио је наследницима тестамент.
И ништа више.

Мучки смо напали сами себе.
То од нас нисмо очекивали.

Сврстао се уз славне претходнике.
Вратио нас је у прошлост.

Хране је понестало у згодан час.
Кад и укућана.

Не идите у брачно саветовалиште!
И сами можете да уништите брак.

Он нам је и отац и мајка.
Подвојена личност!

**Боли ме неправда.
Сваки пут кад ударим дете,
утрне ми рука.**

Држави у којој шкрипи
потребна је крв за подмазивање.

Сандук није мера човека.
Неке треба развући, неке скратити...

Куба је острво,
а Србија се није још толико отцепила.

Србија је птица феникс.
У почетном стадијуму.

Садомазохиста је онај који своју срећу
дели са другима.

Разум је победио.
Лудаци су се поубијали.

Аутоцензура је литерарни харакири.

Не могу да починим савршен злочин.
Био бих лишен публике.

На пола смо пута до правичности.
Прави људи су на погрешним
местима.

Да шија и врат нису исто
сведочи и шија обешеног.

Пазим шта причам.
Много лајем.

Нисте нас оставили
на милост и немилост.
Ви за милост не знате.

Ускоро ће Вођина биста бити готова.
Ради му се о глави.

Није лако бити Србин.
То је једина олакшавајућа околност.

Ко с ђаволом тикве сади,
постаје министар пољопривреде.

Држава је грозна, режим још грознији.
Само Он држи монопол
на суперлатив.

Све моје књиге говоре о мени.
Зато ја ћутим о њима.

Крстите се и левом и десном,
тако нећете погрешити!

Не желим да будем нарцис,
али мени је тешко одолети.

Истина је на нашем путу.
Мораћемо да је прегазимо.

Он је светски човек.
Тражи га Интерпол.

Постоји слобода избора.
Свако има право да тражи свог ђавола.

Рат је праведан.
Договорили смо се
ко ће кога да убије.

Није Председник крив.
Он је само извршавао наређења.

**Шта су после радили
Пепељуга и принц?
Е, то је бајка за одрасле!**

Испоручићемо све народне хероје
и тако уштедети на бронзи
за споменике.

Побио је метеорологе.
Време ће увек бити сунчано и топло.

Вођа или Председник?
Исти је то ђаво.

Нисмо ми чували овце заједно.
Зато су и побегле.

Вођа је изневерен.
Народ га вара са Титом.

Радим на себи интензивно.
Има ту много да се руши.

Ни сутра нећемо јести.
Био би то шок за желудац.

На муци се познају мазохисти.

Нашао је нит реалности и обесио се.

Научите децу да говоре.
Тако ће ваше глупости дуже
одјекивати.

Неће овде тећи мед и млеко
док је у нама крви.

Ушли смо у институције система.
Спремно су нас прогутале.

Ово је патријархално друштво.
Оца нације мењају очеви револуције.

Сад, кад смо оборили националисте,
коначно ће се знати
ко је Србин а ко не.

Нашли смо своје место у свету.
Ту нас нико неће наћи.

Опело је евергрин.

Транс, трансвестити, транссексуалци,
трансформерси...

Друштво је очигледно у транзицији.

Ко прима испод жита,
не остаје без хлеба.

Ово је просечан народ.
Има га преко очекивања
и испод планираног.

Не брините за будућност.
То је тек сутра.

Три жеље златне рибице:
акваријум, шљунак, вода.

Од нас нико ништа не очекује.
Те планове је тешко превазићи.

Воли ме, не воли ме...
Тако је моја драга постала ћелава.

Себи не налазим мане.
Плашим се субјективности.

**Брине ме безбедност у саобраћају.
Последњи пешак
ми је улубио хаубу.**

Народ је бацио кашику.
Због немањићких виљушака.

Нећу да се јавим на телефон.
Шта ако мене траже?

Не бацајте бисере пред свиње.
Направиће огрлицу.

Дижем руке од предаје.

Састанак почиње за сат времена.
За оне који касне, за сат и по.

Отаџбино, у срцу те носим.
Као шум.

Најлепши поглед на провалију је
одоздо.

Не бацајте бисере пред свиње.
Неће се угојити.

Природна околина – то је оно што
носите у себи.

Знам и ја за јадац.
Ко зна за пиле?

Он је производ потрошачког друштва.
Право ђубре.

Прави коцкар зна кад је доста.
Прави коцкар не игра.

О нашем јунаштву ће се приповедати.
Папир то не би поднео.

Ја сам геније.
Набеђен, али геније.

Срби славе само испраћај у војску.
Не верују у повратак.

Демократија је изазов за сатиричара.
Мора да буде ситничавији.

Мучи вас прељуба?
Постаните женин макро.

Нећемо о појединостима.
Тичу се појединаца.

Засрали смо га до балчака.
То потврђује нашу војничку
традицију.

Не жуљају ме окови.
Као да сам рођен у њима.

Нове жртве захтевају нове целате.

Тешко је трговати људском несрећом.
Сви је увозе, сви је извозе.

Ситуација је неугодна.
Тера на рад.

Редовно тучем децу.
Не запостављам их као неки.

**Добар сам у кревету.
Не хрчем.**

Једно сам ја,
а друго су сви остали.

Не кривим никога.
Ту има места за све.

Власт воли опрезне сатиричаре.
Оне који зазиру од оловке.

Нешто ново под капом небеском:
нема главе.

Истерали су правду на чистину.
Сад могу у њу да пуцају.

Ја сам еколошки писац.
Ситну књигу пишем...

Отаџбино,
у пејсмејкеру те носим!

Ко је најстарији народ преповијао?

Опоравио се од анемије.
Крв му је ударила у главу.

Злочин из страсти:
муж од 105 убио супругу
од 106 година.
Љубав не зна за године.

Држим кратак курс из преживљавања.
Преживљавам о туђем трошку.

Путовање лечи сексуалне комплексе.
Питајте Гуливера!

Претрес је јасно утврдио.
Не живимо у диктатури.

Он је слободан мислилац.
Слободан је од мишљења.

Тешко је седети на две столице
са малим дупетом.

Стојим вам на услузи.
Лезите.

Овакви људи се тешко налазе?
Идемо у хајку.

Нема лажи, нема преваре.
Па где је ту политика?

Мој смех је чист к'о суза.

Све државе су банана-република.
Свака има мајмуна окруженог
„горилама”.

Ко не гласа, зло не мисли.
Ко не мисли, не гласа.

Ја сам против осмочасовног
радног времена.
Оставља ми мало за тезгу.

Жена и ја живимо у модерном браку.
Свађамо се преко Интернета.

Баба не признаје законе тржишта.
Даје динар да уђе у коло,
а два да изађе.

**Силовање је
мој скромни допринос
наталитету.**

Врхунац српског генетског
инжењеринга:
рађање мечке.

Урадите нешто
за будућност деце.
Позовите их на ручак.

Народна пословица је традиционална
колективна заблуда.

Национална ишиалгија
=
највиши људи на свету плус најнижи
шалтери.

Починио је злочин из страсти.
Прегазлио је пешака из љубави према
алкохолу.

Наша културна понуда је на тањиру.
Ђевапчићи.

Ништа лакше од политичке
коректности.
Само не треба спомињати црње,
Јеше и хомиће.

Недолично славимо Видовдан.
Нисмо изгинули.

Нисам ксенофоб,
али какве су те националне мањине
кад живе са нама?

Тучем браћу,
али једна је мајка.

Људи су со ове земље.
Кад се добро растворе.

Србија има микроклиму.
Дрхтимо и пред Западом
и пред Истоком.

Не купајте се.
Спраћете национални идентитет.

Кроз Србију је прошло
четрдесет армија.
Ми смо модна писта за униформе.

Прешли смо на професионалну војску.
Изнајмљиваће је ко жели.

СЦГ се распала на своје
раставне делове.

Дипломирао си
да би постао губитник?
Ја то могу и са основном школом.

Нисам више на платном списку.
Прешао сам на „патни”.

Ја сам за грађанско друштво.
Смрт сељацима!

Како се звао Едипов комплекс пре
Едипа?

Ја сам стручњак за крвне деликте.
Неке сам и патентирао.

Настављам светле породичне
традиције.
Живим у средњевековном мраку.

Прометеју нема спаса.
Орла мења Поов гавран.

Живим у мирољубивој коегзистенцији.
Не буним се док ме млате.

**Ја сам месождер.
По сећању.**

Во се веже за рогове,
а човек за руке.

Постоје дефиниције човека.
И све су субјективне.

Он је увек имао избор.
Избор није могао да бира.

Искомпромитовао бих се ја,
али ме увек неко претекне.

Стоку не чини јарам
већ режимске јасле.

Не напуштајте брод који тоне.
Останите у центру збивања.

Атеиста сам
и у ту светињу ми не дирај!

Црна листа,
бели хлеб.

Ми смо за вас пунили гаће!

Тешко је опстати у свету пуном
самоубица.

Ја сам једини.
Ту сам да попуним број.

Прекинут је пост.
Омастили смо конопац.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

АЛЕКСАНДАР НОВАКОВИЋ

Рођен 1975. године у Београду.

Дипломирао на Филозофском факултету у Београду,
Одсек за историју и дипломирао драматургију на
Факултету драмских уметности у Београду.

Аутор драмских текстова *Систем* (Народно
позориште Ужице, 2001) и *Зуби* (Српско народно
позориште, Нови Сад, 2004).

Књига афоризама

Пиј Сократе, држава части (Матица српска, 1998).

Историјска студија *Како је Тито разбијао „Тикве“*
(Народна књига, 2005).

Аутор десетак различитих драмских
и документарних форми емитованих на Другом
и Трећем програму Радио-Београда.

Редитељ и сценариста краткометражног филма
Get up you lazy bastard!

Аутор сценарија за цртане тв-серије
Бебице и *Пароброд Србија* (РТС 1, сезона 2003/2004).

Заступљен у више домаћих и страних зборника,
прегледа, енциклопедија и антологија.

Добитник бројних награда за драматургију, приче,
афоризме и радио-драме.

Живи и ради у Београду.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–84

НОВАКОВИЋ, Александар

Неће моћи / Александар Новаковић – Београд : Алма,
2006 (Београд : Скрипта интернационал). – 99 стр. : 21 см.
– (Библиотека Хумор и сатира / [Алма, Београд])

Белешка о писцу: стр. 99.

ISBN 86–84023–46–3

COBISS.SR – ID 130146060